

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและปัญหาการวิจัย

ปัจจุบันการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการศึกษามีได้จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียนหรือในโรงเรียน แต่เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ ในทุกเรื่องทั้งที่เป็นความรู้วิชาการทั่วไป ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย ได้ในทุกที่ ทุกเวลา และ ทุกโอกาส การที่จะให้ทุกคนได้เรียนรู้ อย่างมีคุณภาพนั้น เทคโนโลยีจึงเป็นปัจจัยสำคัญเป็นอย่างมาก (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559) ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ได้กำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้มีการเรียนรู้ ตลอดชีวิต คิดเป็น ทำเป็น มีการสังเคราะห์ความรู้ที่ได้สั่งสมมาเพื่อสามารถที่จะต่อยอดนวัตกรรม การเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันดีแล้วว่าในสังคมโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปโดยการเกิดขึ้นของ นวัตกรรมต่างๆ เข้ามามีบทบาทในการพัฒนามากยิ่งขึ้นโดยการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานใน การพัฒนาในวงการต่างๆ อย่างมากมายสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ใน หมวดที่ 9 ซึ่งให้ความสำคัญต่อเทคโนโลยีการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยที่ทางรัฐได้ส่งเสริมโครงสร้าง พื้นฐาน และมุ่งเน้นในการพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เพื่อให้ การศึกษาของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และตามอัธยาศัย

ในการนำเอาเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการแก้ปัญหาและการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ การสอนนั้นเป็นการสร้างสรรค์สมรรถนะได้อย่างไม่มีขีดจำกัดเพื่อแข่งขันกับกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว ซึ่งเทคโนโลยีการศึกษายังสามารถที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการสอนได้อย่างลงตัวทั้งใน เรื่องของการเพิ่มสมรรถนะการสอน การเพิ่มคุณภาพการสอน โดยการสร้างรูปแบบนวัตกรรมแห่ง การเรียนรู้ทั้งในด้านของการสอนและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (กิดานันท์ มะลิตอง, 2548) ทิศทาง ใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษา จึงไม่จำกัดการเรียนรู้ ในนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เป็นความก้าวหน้า ของยุคสมัยเพียงด้านเดียวเท่านั้น หากแต่ต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการมองจากเพียงศาสตร์ในสาขา ไปสู่การนำไปบูรณาการได้อย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน ในระบบการศึกษา บทบาทใหม่ของนักเทคโนโลยีการศึกษาจึงต้องมีภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีศักยภาพในการแพร่กระจาย นวัตกรรมทางเทคโนโลยีในการศึกษาและต้องรู้จักสร้างหน่วยงานทางเทคโนโลยีการศึกษา ที่เป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเป็นเลิศในวิชาชีพและปรับตัวในความอยู่รอดของหน่วยงาน (วสันต์ อดิศักดิ์, 2544)

การนำเทคโนโลยีการศึกษาเข้ามาใช้อย่างเป็นระบบทั้งการนำเอาแนวคิด หลักการ เทคนิค วิธีการ กระบวนการ มาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นก่อให้เกิดประโยชน์ ในหลายๆ ด้านทั้งเป็นการเพิ่มทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล การเพิ่มพูนสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยี

การศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งประหยัด ปลอดภัย ซึ่งเป็นหลักใหญ่ในการพัฒนาประเทศให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุมาลี ชัยเจริญ, 2551) สมรรถนะเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมากที่จะนำมาพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นไปตามความคาดหวังของหน่วยงานที่ได้จัดวางไว้เป็นพื้นฐานในการจัดทำมาตรฐานในการพัฒนาขีดความสามารถของอาจารย์เพื่อความเป็นเลิศในการนำเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ประโยชน์เต็มศักยภาพ การค้นหาสมรรถนะของอาจารย์ จึงมีความสำคัญกับการพัฒนาขีดความสามารถเพื่อความอยู่รอดของนักศึกษา สมรรถนะจะถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแปรวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายให้เป็นกลยุทธ์ เทคนิค และแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการอย่างชัดเจน การสร้างเสริมกระบวนการปฏิบัติงานให้มีรูปแบบเดียวกันจะช่วยให้องค์กรจัดทำแผนพัฒนาที่มีทิศทางที่ชัดเจนขึ้นได้ (ปริน จินตพยุกุล, 2551) จะเห็นได้ว่าในด้านของธุรกิจได้นำเอาแนวทางของขีดความสามารถมาใช้เพื่อพัฒนาบุคคลในองค์กรให้สามารถที่จะอยู่รอดและเป็นเลิศได้ ในทางราชการก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะในสังคมปัจจุบันได้มีการแข่งขันกันทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

การบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยใช้ขีดความสามารถ (Competency) นั้นเป็นทางเลือกหนึ่งที่ได้รับค่านิยมในปัจจุบัน ดูจากผลการสำรวจเรื่อง “การบริหารผลการปฏิบัติงานขององค์กรในประเทศไทย” โดยถนอมรัตน์ พงเสลา นักวิจัยสมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทยที่จัดทำขึ้นเมื่อปี 2548 ผลการศึกษา 300 องค์กร ร้อยละ 4 ขององค์กรตอบว่าในอดีตองค์กรมีการบริหารโดยใช้ขีดความสามารถ ร้อยละ 33.5 ขององค์กรกำลังนำเรื่องนี้มาใช้ และร้อยละ 30.9 ตอบว่ากำลังจะนำมาใช้ในอนาคต (จิรประภา อัครบวรม, 2552)

งานวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานแห่งชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา (วสันต์ อดิศัพท์, 2549) ได้กำหนดมาตรฐานแห่งชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาดังนี้ (1) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีการศึกษาของสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา (2) โครงสร้างของหลักสูตรการผลิตบัณฑิตทางการศึกษา (3) โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีการศึกษา (4) นวัตกรรมเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนการสอน (5) บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษา (6) สมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษาของอาจารย์ (7) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อและส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะทางการใช้เทคโนโลยีการศึกษาแก่นิสิต นักศึกษาคู (8) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และ (9) สมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษาของบัณฑิตทางการศึกษาซึ่งจะเห็นได้ว่าการพัฒนามาตรฐานแห่งชาติทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับสถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์ทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาซึ่งเป็นผลสืบเนื่องในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิตต่อไป ส่วนมาตรฐานการปฏิบัติงานเทคโนโลยีการศึกษาของฐานานีย์ ธรรมเมธา (2546) มีดังนี้ (1) มาตรฐานงานออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน (2) มาตรฐานงานออกแบบเพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอน (3) มาตรฐานงานฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีการศึกษา (4) มาตรฐานงานวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีการศึกษา (5) มาตรฐานงานประเมินภายในและภายนอก (6) มาตรฐานงานเผยแพร่ด้านเทคโนโลยีการศึกษา (7) มาตรฐานงานผลิตสื่อกราฟิก (8) มาตรฐานงานผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (9) มาตรฐานงานผลิตสื่อวีดิทัศน์/โทรทัศน์ (10) มาตรฐานงานผลิตสื่อเสียง/วิทยุ (11) มาตรฐานงานผลิตสื่อคอมพิวเตอร์ (12) มาตรฐานงานบริการให้

คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีการศึกษา (13) มาตรฐานงานบริการสื่อการสอนและโสตทัศนูปกรณ์ (14) มาตรฐานงานวางแผนและจัดการด้านเทคโนโลยีการศึกษา

สภาพแวดล้อมใหม่ทางการเรียนรู้จึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่สามารถปรับบริบททางการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายขึ้นสามารถเรียนรู้ได้ในทุกสถานที่ทุกเวลาและสามารถเข้าใช้ร่วมกันได้ไม่จำกัด สภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งช่องทางในการพัฒนาขีดความสามารถทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาซึ่งเป็นการบูรณาการการเรียนรู้ในยุคของโลกดิจิทัลได้เป็นอย่างดี ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้มุ่งการเรียนรู้ เน้นการสร้างความรู้ และบริบทในการสร้างความรู้จากบริบทสภาพจริง (สุมาลี ชัยเจริญ, 2551) โดยการศึกษาประเด็นปัญหาต่างๆ ที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม แล้วนำมาปรับความสมดุลทางปัญญา ในการทบทวนองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมโดยการรวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ปัญหานั้นๆ เพื่อเป็นการปรับตนเองและทบทวนในองค์ความรู้เดิมและเสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขสถานการณ์ที่สร้างขึ้นที่อยู่ในการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ และเรียนรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่เกี่ยวข้อง ผู้เรียนสามารถสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้แลกเปลี่ยนความรู้ และสามารถรวบรวมเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการแก้ไขปัญหาหารือกันโดยมี ความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญที่ร่วมกันตอบคำถามและช่วยในการแก้ไขปัญหา โดยมีฐานความช่วยเหลือในด้านของความคิดรวบยอดที่ช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาในภาพรวม ฐานความช่วยเหลือในด้านความคิดที่ให้แนวคิดแก่ผู้เรียน ฐานความช่วยเหลือในด้านกระบวนการที่ช่วยเหลือในด้านของกระบวนการให้ผู้เรียนเรียนตามลำดับขั้นตอน และฐานความช่วยเหลือในด้านของกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาของอาจารย์ชั้นทั้งสมรรถนะที่มีอยู่ในปัจจุบัน สมรรถนะที่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็นและต้องการให้มีการพัฒนาสมรรถนะขึ้นและจากการสำรวจสมรรถนะที่จำเป็นและต้องการพัฒนาของอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สมรรถนะทางด้านการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ ตำราเรียน เอกสารคำสอน เป็นสมรรถนะที่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็นสมรรถนะที่จำเป็นและต้องการในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ประกอบกับสมรรถนะในการการผลิตสื่อเอกสารคำสอนเป็นหนึ่งในภารกิจที่ผู้วิจัยได้ดูแลอยู่และในบริบทสภาพจริงได้เกิดปัญหาจากการรวบรวมปัญหาต่างๆ ในการผลิตสื่อเอกสารคำสอนเช่น หลักเกณฑ์การรับส่งเอกสาร วิธีการส่งเอกสาร หลักเกณฑ์ในการผลิต การจัดการต้นฉบับ เป็นต้น

จากความสำคัญที่ดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นและต้องการในการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา และนำมาจัดสภาพแวดล้อมใหม่ทางการเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาแก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นและต้องการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาของอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษาแก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของอาจารย์ ที่เรียนผ่านบทเรียนบนเครือข่ายที่พัฒนาโดยการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษา แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ทางการเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา

คำถามการวิจัย

ในการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ทางการเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาแก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ควรเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของอาจารย์ ที่เรียนผ่านบทเรียนบนเครือข่ายที่พัฒนาโดยการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาแก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สูงกว่าเกณฑ์

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผ่านระบบเครือข่ายซึ่งมีความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ได้แนวทางในการพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. ได้บทเรียนบนเครือข่ายในการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. เป็นการนำเอาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจังในการพัฒนาการเรียนการสอน

4. ทราบสมรรถนะในปัจจุบัน สมรรถนะที่จำเป็น และสมรรถนะที่ต้องการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาของอาจารย์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาผ่านระบบเครือข่าย สำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองโดยการดึงขีดความสามารถมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 7 คณะซึ่งมีอาจารย์จำนวน 481 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจสมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้มาโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตาม Taro Yamane ที่ 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 (วิชัย นภาพงศ์, 2552) โดยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane ได้อาจารย์จำนวน 218 คน

2. กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาผลการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้เป็นบทเรียนในการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษาแก่อาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี คือ การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ ตำรา เอกสารคำสอน ระบบการส่งเอกสารคำสอนสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดสภาพแวดล้อมใหม่ทางการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษาแก่อาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีโดยการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ โดยการยึดองค์ประกอบต่อไปนี้

- สถานการณ์ปัญหา (Problem Based)
- ทรัพยากรการเรียนรู้ (Resources)
- ฐานการช่วยเหลือ (Scaffoldings)

- การร่วมมือแก้ปัญหา (Collaboration)
- ชุมชนการเรียนรู้ (Learning Communities)

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง สมรรถนะทางเทคโนโลยีการศึกษา

4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะทางการผลิตและออกแบบสื่อการสอน
2. สมรรถนะทางการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์
3. สมรรถนะทางด้านคอมพิวเตอร์
4. สมรรถนะทางการจัดการการเรียนการสอนในการใช้ห้องเรียนเสมือน

ประสิทธิภาพของเว็บการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของเว็บการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้เพื่อเพิ่มสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาของอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในการสร้างผลสัมฤทธิ์ในการรับรู้ให้อาจารย์ โดยผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพด้วยแนวทางของการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ ซึ่งหาโดยการให้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมใหม่

ความพึงพอใจที่มีต่อเว็บการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หมายถึง ความรู้สึกชอบ เห็นด้วยและมีเจตคติที่ดีของอาจารย์ ที่มีต่อเว็บการจัดสภาพแวดล้อมใหม่การเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา